

**Uchwała Nr/...../08
Rady Miejskiej Łomży
z dn.sierpnia 2008r.**

W sprawie wezwania Marii Domurat z dnia 17 lipca 2008r. Do usunięcia naruszenia prawa i interesu prawnego.

Rada Miejska Łomży po zapoznaniu się z wnioskiem Marii Domurat, w którym wzywa ona do usunięcia naruszenia prawa i jej interesu prawnego, wynikających z podjęcia uchwały nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łomży – obszar P9A.

§1

Stwierdza się, że zapisy Uchwały Nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łomży – obszar P9A są zgodne z prawem – ustawą z dnia 27 marca 2003r. O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w tym znaczeniu Rada Miejska Łomży nie dopatrzyła się naruszenia prawa i interesu prawnego Marii Domurat.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miejskiej Łomży
Wiesław Tadeusz Grzymała**

Opinia w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa dotyczącego uchwały Nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. wniesionego przez pełnomocnika Marii Domurat zam.18-420 Jedwabne.

Prezydent Miasta Łomży uważa wezwanie do usunięcia naruszenia prawa za nieuzasadnione i bezprzedmiotowe.

Zarzuty przedstawiane przez Panią Marię Domurat, właścicielkę działek o numerach ewidencyjnych 22867, 22870; 22431/5, dotyczące uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Łomży - Obszar P9A zatwierdzonego uchwałą Nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. były już rozpatrywane przez Radę Miejską w Łomży. Sprawa była też przedmiotem rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który postanowieniem z dn. 21.06.2007r. sygn. Akt II SA/Bk 318/07 odrzucił skargę Marii Domurat na przedmiotową uchwałę. W utrwalonym już orzecznictwie, powołanym w w/w postanowieniu Sądu przyjęto, że **“wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia**, określone w art. 101 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, jest czynnością prawną, która **przysługuje danemu podmiotowi w stosunku do określonej uchwały jednokrotnie**; następne pisma w tej samej sprawie, pochodzące od tego samego podmiotu, nie są wezwaniami w rozumieniu tego przepisu”. Takie też stanowisko przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w postanowieniu z dn. 21.04.2006r. sygn akt SA/Bk 67/06 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z dnia 24.06.2002, sygn. akt OSA 2/02 (ONSA 2003, nr 1, poz. 2).”

Ponadto na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Podlaski dokonał oceny zgodności planu z przepisami prawnymi i w trakcie oceny stwierdził nieważność §9 ust. 2 uchwały Nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego Nr 124 poz. 1193 w dniu 8 maja 2006r. jako **zgodna z przepisami prawnymi**. Z dniem 8 czerwca 2006r. wyżej wymieniona uchwała weszła w życie jako obowiązujący akt prawa miejscowego.

Uchwała została podjęta bez naruszenia prawa.

Odnosząc się do zarzutów stawianych przedmiotowej uchwale należy zauważyć co następuje:

Nieuzasadnione są zarzuty niezgodności uchwały ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Ustalenia w zakresie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu zawarte w planie miejscowym są kontynuacją długoletniej polityki planistycznej miasta Łomża i wynikiem przyjętych wcześniej założeń, zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków polityki przestrzennej miasta Łomża przyjętego Uchwałą Nr 195/XXXIV/00 Rady Miejskiej Łomży z dnia 11 października 2000r. Późniejsze zmiany Studium zatwierdzone uchwałą Nr 473/LXXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 25 października 2006r., uchwałą Nr 136/XXIII/07 Rady Miejskiej Łomży z dnia 19 grudnia 2007r. oraz uchwałą Nr 141/XXIV/07 Rady Miejskiej Łomży z dnia 27 grudnia 2007r. dotyczyły

obszarów położonych w innych strefach miasta i w żaden sposób nie oddziałują na przedmiotowy teren.

Zgodnie z polityką przestrzenną miasta określoną w Studium teren ten jest położony w strefie miejskiej III obszar 3 zespół 1.3, gdzie przewidziana jest "realizacja ciągu pieszo-jezdnego, w tym ścieżek rowerowych i systemu zieleni rekreacyjnej – od ul. Sikorskiego w kierunku Lasku Jednaczewskiego ". Ponadto w §40 Studium uwarunkowań i kierunków polityki przestrzennej miasta Łomża na teren określony jako Obszar P9, obejmujący m.in. działki Marii Domurat, nałożony został obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego tereny "przeznaczone pod zielen ogólnomiejską urządzoną z towarzyszeniem zabudowy usługowo-rekreacyjnej z zaleceniem :

- a) zapewnienia powiązań pieszych i pieszo-jezdnymi terenów zurbanizowanych z laskiem i groblą Jednaczewską,
- b) zapewnienie powiązań przyrodniczych z doliną Narwi."

Stosownie do art. 20 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym "Plan miejscowy uchwała rada gminy , po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium..." Stanowisko Rady w tej sprawie zostało zawarte w §1 Działu I – Przepisy Ogólne Uchwały Nr 399/LXIII/06 Rady Miejskiej Łomży z dnia 29 marca 2006r. Poprzez następujący zapis: "Stwierdza się zgodność niniejszego planu z ustaleniami "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łomży" uchwalonego przez Radę Miejską Łomży uchwałą nr 195/XXXIV/00 z dnia 11 października 2000 roku". **Stwierdzenie zgodności projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy w uchwale podejmującej plan, a nie poprzedzającej ją odrębnej uchwale "nie może być traktowane jako istotne naruszenie trybu, tym bardziej zasad sporządzania planu" i nie skutkuje nieważnością podjętego planu.** Takie stanowisko przyjął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dn. 8 sierpnia 2006r. sygn. akt OSK 698/06.

Nie zachodzi naruszenie art. 17 pkt 7 lit. b) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Na etapie sporządzania planu **projekt planu został pozytywnie uzgodniony** przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Białymstoku Delegatura w Łomży postanowieniem ZNŁ.401-I.I-66/05 z dnia 01.11.2005r.

Nie zachodzi naruszenie art. 17 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W §2 Zarządzenia Nr 4/06 w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Łomża obejmującego obszar położony w rejonie ul. Dmowskiego (od ul. Sikorskiego do ul. Wojska Polskiego) – Obszar P9a Prezydent Miasta Łomża postanawia "nie uwzględniać (...) uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez (...) Marię Domurat – w sprawie przeznaczenia terenu **działek stanowiących jej własność** w całości na cele mieszkalno-usługowo-handlowe". Natomiast w wykazie uwag wniesionych do wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w rubryce "oznaczenie nieruchomości, której dotyczy uwaga" wymienione są wszystkie trzy numery działek.

Ponadto nie zajmowanie się uwagami wniesionymi przez Panią Marię Domurat przez Miejską Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną w Łomży nie jest naruszeniem prawa. Komisja ta jest organem doradczym Prezydenta i w myśl art.17 pkt 6 lit. a) zadaniem Komisji jest opiniowanie projektu planu na etapie uzgodnień.

Uchwalenie planu miejscowego nie jest naruszeniem prawa własności i nastąpiło w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie tzw. władztwa

planistycznego, w którego ramach rada gminy kształtuje i prowadzi politykę przestrzenną na terenie gminy. Stosownie do art.6 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym "Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości." W myśl art.140 Kodeksu Cywilnego właściciel może "w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego (...) korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa".. **Z cytowanego przepisu wynika, że właściciel nie ma nieograniczonych praw w stosunku do swojej nieruchomości.** Prawa właścicielskie mogą być ograniczane między innymi ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto zauważyć należy, iż przywołany we wniosku art 141 Kc nie dotyczy prawa własności.

Chybiony jest zarzut, że ciąg pieszo-rowerowy z drogą wewnętrzną oznaczony symbolem CPW nie jest celem publicznym. Odwołanie się w tym przypadku do ustawy o drogach publicznych jest błędną interpretacją intencji Rady Miejskiej Łomży. Przepis art. 6 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) stanowi, że celem publicznym w rozumieniu ustawy są "inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach". Odnosi się to do ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r Nr 142 poz.1591 ze zm.) i przepis art. 7 ust 1 pkt 10), która mówi, że "Zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy".W szczególności zadania własne obejmują sprawy: (...) kultury fizycznej i turystyki, w tym **terenów rekreacyjnych** i urządzeń sportowych". Droga wewnętrzna na terenie CPW jest rozszerzającą funkcją ciągu pieszo-rowerowego w formie drogi gminnej będzie również służyła zaspokojeniu zbiorowych potrzeb wspólnoty.

Przedstawione zarzuty nie wykazują, aby uchwała podjęta została z naruszeniem prawa. W tych okolicznościach wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w zakresie podjęcia uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest całkowicie nieuzasadnione.